

CELDÖMÖKI HIRLAP

=POLITIKAI-TARSADALMI-ES-SZEPIRODALMI-HETILAP=

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
Celdömök, gróf Széchenyi-utca 2.
Telefon: 56. Cseheköz: 17.258.

Felolvas szerk:
NAGY IMRE

Rövidítési árak:
- 1 évre 6, 1/2 évre 3, 1/4 évre 1.50
Megjelenik minden szombaton.

Benesék legújabb hazugsága:

Kárpátalján guerilla-háború tombol

Sok hazugság röpött fel minden háborúban és szlute természetes, hogy az ellenfelek a legkíméletlenebb eszközökkel igyekeznek „megpuhítani” egymás belső frontját. A hazugsági versenyben Benes a multban is első díjat nyert, amikor 1917-ben nem állította Londonban azt állítani, hogy a „magyarok ma is zsidóak, s a keleti hordákéhoz hasonló életet folytatnak”. Csehszlovákia összeomlása után már nem menekülhetett ilyen naiv mesékhez, éppen ezért valószínű hazugságkampányt szervezett Magyarország ellen. Legújában azt szeretné elhitetni a világgal, hogy Magyarország nemzetiségei fellázadtak Budapest ellen, s a magyarországi nem tud rendet tartani a Duna völgyében. Ennél bodorabb, komizabb vádat nem is emelhetett volna Magyarország ellen. Tudott dolog ugyanis, hogy a semleges suttó összes lejárta vezető egységei is a legnagyobb elismeréssel írták Magyarország belső rendjéről, s mindeztől úgy ismert bennünket egész Európában, mint a rend legpéldásabb országát. Benes Magyarország és nemzetközi megbecsülése ellen küzd és munkájában báthaszon támogatói a londoni rádióadóók budapesti származású zsidó szpikerei is.

Mi perze, akik az utolsó kis falujáig ismerjük Magyarorságot és itt élünk a Duna völgyében, csak mosolyogni tudunk Benes hazugságain. Minden magyar megállapíthatja, ha vonatra ül, hogy egy sző sem igaz. Benes magyarellenes vádjából, s igazságtalonyát bizonyíthatják azok a hiteltől uszítók is, akik állítgatják a Ruténföldre, Erdélyre, vagy a Délvidékre. Ha nem volna háború, s ha nem tudnánk, hogy Benes a legnagyobb-középeurópai szakértőnek számít odakint, nem is foglalkoznánk ostoba hazugságaival. Mivel ez a hiteltelenség nemcsak a mai Magyarországot szánlójára történik, hanem Benes éppen ezekre a hazugságokra szeretné felépíteni az új Csehszlovákiát, komolyan kell vennünk a legnagyobbszemű vádatokat is. A hazugságok kétségbevonhatatlan célja ugyanis az, hogy meggyőzzék az angolókat és az amerikaiakat: Magyarország nem tud rendet tartani Középeurópában és újabb

Csehszlovákiára kell bízni a dunavölgyi népek életének irányítását.

Ez a csejt-szolgája a nemrég Londonban megjelent Death Stalks the Forest (The Story of the Ruso-Carpathian Guerrillas) című könyv, amelyben a „ruténföldi partizánok” egyik „volt vezetője” elmondja az angoloknak, hogyan szervezték meg a guerillát Magyarország ellen. Függetlenül attól, hogy a „ruténföldi partizánvezető” Csehszlovákia összeomlása óta nem is járt Közép-Európában, egész története hazugság, s csak arra jó, hogy az angol-szlovákokkal elhitesse a rutének hűségét Csehszlovákiával szemben.

A Pavel Cibere, a londoni „kárpatórosz iroda” vezetője ir. politikai-történelmi ismereteket Kárpátaljáról. Eszerint Kárpátalján a nagy orosz nép egyik ága lakja. A „magyarok csak az elnyomás eszközeivel tudták uralmukat fenntartani”.

„Látták — írja Cibere mester —, hogy a kárpatórosz nép titkos vágya az, hogy az első kedvező alkalommal csatlakozzék a nagy orosz területhez. Ezért küzd a magyarországi már évszázadok óta a rutének nemzeti öntudata ellen és ezért száműzték az orosz szót még a nép nevéből is. A 48-as szabadságharc után Magyarországra bevonuló orosz hadsereget lelkesen fogadták Kárpátalján. A magyar szabadságharc leverését követő hónapok (tehát az osztrák elnyomás, a Bach-korszak) a kárpatórosz nép hűnkora volt. Dobrosszki és Dukovnic vezetői alatt hatalmasan fellendült a kárpatórosz nép élete. Sajnos, az osztrák-magyar királyság után megint a legelőtűbb magyar elnyomás következett. Különösen szörnyű nyomot és pusztítást hozott az utolsó világháború. Ebben az időben Kárpatóroszországban a civilizált emberi élet alapfeltételei is hiányoztak. A saint-germaini békeszerződésrel teljesült a kárpatórosz nép kívánsága: csatlakozhatott a csehszlovák köztársasághoz autonóm jogokkal. A csehszlovák éra volt a fennéltetés nagy korszaka.”

E történelmi „igazságok” ismeretében után Cibere mester ráér a legutóbbi események vázolására. Elmondja, hogy a

birodalomnak szüksége volt a Csehszlovákia fölötti uralommal együtt a ruténföldre is, mint az ukránjai gabonameszőkhöz vezető folyóra. A magyarok a bécsi döntéssel elnyerték a ruténföld egy részét. (Cibere rá itt a legmelyebb haligatás fátját borítja Kárpátalja politikai sorára a müncheni egyezmény és az 1939 március 15-é között lejáratosított korszakra. Ebben az időben ugyanis Votolin kormánya „uralkodott a Ruténföldön”, s a kormányban Cibere mester is tagja volt.) Időközben a magyarok katonai szerződést kötöttek a németekkel, s így a németeknek már nem volt kifogásuk az ellen, hogy

A „magyar invázióval” Cibere úr világtörténelme szerint rendez csehszlovák csapatok szálltak szembe, de azokat hamarosan visszavonták. A kárpatórosz partizánok azonban továbbra is harcoltak s harcolnak ma is.

„Egész Kárpatóroszország ma is szilnhelye eber partizánjaink és a magyar katonai egységek között állandóan tomboló harcoknak. Hősök ők, s megérdemlik, hogy a békekötés napján megjutalmazzák tevékenységüket...”

Tudjuk már, hogyha Benesék hazudnak, csak a legnagyobb hazugsággal kezdik. Nos, Cibere mester sem tér el a régi recepttől, s azzal kezdí rutén, hogy a ruténföldi guerillaharcosok 1841 júliusától 1942 áig 10.000 magyar

olnak meg, azaz vonalot pusztítottak el, több százparancsnokságot és lakitanyát robbantottak fel. Hogy története még valóságosabb legyen, hozzáfűzi: a magyarok már nem is merészkednek el Beregszászra, s „forradalom lángjában” ég az egész Ruténföld.

De ne vágyunk a gyönyörű Benes hazugság izgalmas történetébe. Kővasski Cibere úr kalauzálása mellett az eseményeket a végükig sorra mindent.

A történeti háttérrel megírt remekmű szerint az első guerillakülföldimény 1941 júliusában alakult. A külföldimény parancsnokai egy cseh, egy szlovák, két rutén nemzetiségi harcos, s egy orosz zsidó voltak. A partizán

egységbe mintén is felvették szovjetországi tőfőrt. A partizán-csoportok erdei rejtőhelyéről naponta többérv is rajtaütöttek magyar katonára vagy csendőri járőrökre, ezeket az utolsó szálig megsemmisítették. Megrohanták magyar katonai lakitanyát, ahol általában az öntudatlanság részeg lényegségeit percek alatt megsemmisítették. Megrohanták repülőtereket is és itt több rádióadókat is elvették a hadiállományoktól. E készülékek segítségével kapcsolatot teremtettek Moszkvával.

Megtudjuk Cibere úr könyvéből, hogy a partizánok valószínűleg kongresszust tartottak. Ezen az összes guerillacsoportok képviselői is megjelentek, kiöccsítették tapasztalataikat és nagy hadiértekel készítették a guerilla-háború „stratégiai folytatására”. A kongresszus természetesen a pártizán egység jégjében tartották meg és a táviratot menesztették volna. Beneshez is, ha a postát felvetés volna a táviratot.”

A hűl eposz azután így folytatódik: autóval senki nem mer közlekedni a ruténföldi utakon, mert a bokrok mögött egész egységben lépelegyverezik a sötétroket”. Ugyanaz a helyzet a vonatokkal is: „minden második vonatot kiisklasztanak a partizánok, s olyan nagy városok, mint Munkács, teljesen el vannak zárva az országától”. A rendőrség perze tehetetlen a ruténföldi hősökkel, akik „Benes nevével kiáltják, vatahányozor rohamra indul-

Velünk együtt megállapíthatja az olvasó, hogy olybá tűnik Cibere úr egész meséje, mintha a Holdról, vagy a Marson folyó katonai hadműveletekről tudósítana bennünket. A magyarországi s a rutén nép testvéri egységben össze-forrva él és mindeztől egyedlen egymás se kerülő se összetűzése köztünk. Mindketten megbecsüljük egymás nemzeti szokásait, s közbe erővel küzdünk a magyar belső front megerősítéséért. Cibere úr tehát egész egyszerűen hazudik: mindezt nemcsak Ruténföld népe, hanem egész Magyarország is bizonyíthatja.

Eredménytelenül rohamozza a szovjet a német védő acélfalat

Egy hónappal ezelőtt, július 5-én indult támadásra az orosz társaságban a híresen felöltött és felszerelt hadosztályok.

Július 5-e óta példátlan erővel és kegyetlen szívósággal tombol a harc a keleti fronton. A vörös hadosztályok egy hónap óta ezakadallanul támadnak. A szovjet hadvezetés, éfén a vörös círáral, nem tekint az óriási ember és anyagvesztésre. Ez a tény minden esetre azt bizonyítja, hogy a szovjet hadvezetés valóban döntést akar kikötni a keleti fronton. Sokat mond az a tény, hogy a szovjet az elmúlt héten csak tankokban nyolcezeret. Hogy milyen óriási szám és mai anyagcsatlában, elég ha arra gondolunk, hogy az előző világháború végén Németország egész haderejének összesen 1200 páncélosot gépkocsi állt rendelkezésére. Vagy pl. ebben a háborúban Franciaország, — kinek hadereje nem lebecsülendő — mindössze 800 elsővonalbeli tankkal rendelkezett. Ehhez az óriási veszteséghez csatlakozik azután a repülőgépekben elszárvolt nagyrányú Ugrancsak stílyos érte a szovjet haderőt a nehézsúlyosságól.

Jogosan felmerülhet az a kérdés, hogy miért a szovjet haderő vállalja megint az ideál újar példátlan vérácsolatával a nagyobb részt, amikor a tél folyamán és a tavaszi hónapokban nem győztek kiabálni és nagyon sokszor igen durván hangoztatni azt, hogy 1941 nyara óta voltaképpen csak a vörös haderő hordja a háború terhét, az angolizás „szövetségek” pedig nyugalmas páholyból, minden szemrebbenés

nélkül nézik, miként morzsolódik a proletár haza népességének színe-virága. Természetesen követelték, hogy az angolizás szövetségek csinálják meg a második frontot Európában. — amelyre már anyai ígéretet kaptak! — hogy jelentős német hadsereget kössenek le. Nem kisebb nagyságok, mint a szovjet helyettes, külügyi népbiztos és Kalinin, a népbiztosok tanácsának elnöke mondták be május 1-én a moszkvai rádióba: ha nem kapja meg a vörös haderő a második európai front gyors létesítése által a sürgős tehermentesítést, azaz: ha a német hadosztályok egy tekintélyes százaléka nem siet a keleti frontról Európa nyugatára, kivédeni az angolizás inváziót, — akkor gondolkoznia kell a szovjet állam vezetőségének azon, hogy milyen megoldást válassz háborúja tovább folytatásához?

Híabaválnak bizonyul a szovjet részéről történt sürgős tehermentesítés. Ezen a nyáron az offenzívát ismét a szovjetnek kell megkezdenie, mégpedig óriási arányú, elképzelhetetlenül kegyetlen ember és anyagvesztéssel. Ennek dacára még meg is előzött 81 nappal az angolizások szicíliai partraszállását, mely a szovjet megsegítését célozza.

Ha mindezeket látjuk és tudjuk, felvethetjük a kérdést: miért? Hogy erre a mértétre választ tudjunk adni, még pedig olyan választ, amely a józan logika mérlegén megáll, akkor alapul csak egyet vehetünk, azt a bizonyítalmasságot, amely mindmáig jellemzi az angolizás-szovjet szövetségi viszonyt.

Azt nem mondhatjuk, hogy a szovjet hadvezetéség nem tudott arról, hogy előlérben áll Európa déli partjainak inváziós megrohanása. Nem mondhatjuk, hogy nem tudott a szicíliai partraszállásról. Annál érdekesebb, ha tudott erről és mégsem várta meg ezt az időt és ennek a vállalkozásnak első sikereit, az invázió kibontakozását.

Még nem volt háború, csak a harmincas éveket írjuk, amikor Sztalin a vörös cár különböző alkalmakkor hol szóban, hol írásban kijelentette a szovjet imperiális politikájának alapeljét. A marxizmus logikája szerint hamarosan be kell következni Európában a liberális kapitalizmus elmentmondással következtében az új háborúnak. A szovjet hadfelkészülés célja pedig az, hogy majd abban az időpontban támadja hátba az egymással háborúba bonyolódott európai nemzeteket, amikor azok egymást marcangolva képtelenek lesznek szembefordulni a támadásba induló vörös kolosszussal! Természetes ezek után az, hogy ha Sztalin mindent erre a stratégiára épített fel, akkor az alapélethez ma is ragaszkodik.

A többi arcvonalzakaszon a harcok tovább folynak és részben nagyon hevesek. A Ladoga-tól délre megismerték a szovjet csapatok elkecsereedett támadásait, de azokat a német csapatok visszaverték. Bjelgorodtól északra is tovább tartanak a váltakozó harcok. A szovjet ezekben a harcokban is súlyos veszteségeket szenvedett. Rengeteg páncélos pusztult el. A Donec középső szakaszán a szovjet csapatok helyi támadásokat intéztek, melyeket szintén visszavertek. A Miusznál, ahol az elmúlt napokban a német csapatok egy betörtéi helyet megtisztítottak, ezután a szovjet csapatok ismét

Gazdák figyelmébe!

Dorosi József Cellidőmölki, Sárospatak városában élőknek ajánlom a vörös hadvezetését.

Éves fömoldó társaságok cím. gabonát, vetőmagot, a gazdaságok felépítésére és a gazdaságok felépítésére és a gazdaságok felépítésére.

Dorosi József gabona és terménykereskedő.

nagy erővel és páncélos támogatásokkal igyekeztek a német állásokba behatolni. Ez a támadás nem sikerült. A kubáni ádófóllásnál csak kevés helyi harcok eredményességére került sor, Orélnél 62 páncélos semmisült meg.

Összevessze az eseményeket. Keleten egy hónapja örökdió, morzsolódik a vörös hadsereg. Egy hónap után már mérleget lehet készíteni, amelynek mutatója a mi javunkra dől el. Egy hónapi gyilkos és ádáz harc után is áll a keleti front, amit ezt a német katonai körökben is hangsúlyoznak. A hatalmas német acélfal legelőja az irratatos tömegrohamokat még akkor is, ha minden nap hatszáz méter szélességben rohamoznak a szovjet ezredek és páncélos dandárok. Az acélfal áll s a szovjet vesztesége mind nagyobb és nagyobb lesz, mely előrevet a végső pusztulás sötét árnyékát.

Ennek a hatalmas emberi élni-akaratnak utolsó és végső döntését ma a mindenható Isten kezébe tesszük le. Hisszük és valljuk, hogy az Urísten — megsegít bennünket ebben az öldöklő csatában! Hisszük és valljuk, hogy hatalmas az Urísten, kegyelmes a benne bízókhoz. Érezzük napról-napra a megsegítő jobbát. Megmutatja naponként végtelen szeretetét. Mi tudjuk ezt és ez nekünk elég!

IFJ. KURANYI KALMAN

Jogosított és kijelölt gabona-, hüvelyes- és mag közrleti nagykereskedő.
Központ: Cellidőmölki Telefon: 119.

FIÓKTELEPEK:

Jánosháza, Bala, Pápa, Muraszombat, Csorna, Kapuvár, Vasvár, Sárospatak, Ostffyasszonyfa, Csönge, Kemeneshőgyész, Kerta és Devacsar.

FOGLALKOZIK:

Gabona és mezőgazdasági termények értékesítésével, úgy mint különféle aprómagvak: lóhere, lucerna, nyulszapuka, babor, stb, különféle fűmagvak, burgonya és alajsmagvak vásárlásával s a legújabb típusú elektromágneses vetőmagtisztító-telepén aprómagvak tisztításával.

ELŐNYÖSEN KÖT

termelési szerződést, vetőmagot ad bármely mezőgazdasági terményre!

A „FRUGES”

terménykereskedelmi és ipari R.T. dunántúli főbizományosa! Bankösszeköttetések Szombathelyi Takarékpénztár Rt. Szombathely és Fiókjainál

Forduljon eladásai, termelési szerződéseinek megkötésével bizalommal Ifj. Kurányi Kálmánhoz!

FUTURA

a Magyar Szövetkezeti Központok Áruforgalmi Részvénytársasága

CELLDÖMÖLKI
albizományosa a

VASMEGYEI MEZŐGAZDASÁGI TAKARÉKPÉNZTÁR RT.

celldömölki fiókja

Gabonaneműeket, mindennemű aprómagvakat, hüvelyes és olajosmagvakat a celldömölki és sárvári járásek területén kis és nagy tételben, raktárra szállítva vagy vagónba rakva

A LEGKEDVEZŐBB FELTÉTELEK MELLETT VÁSÁROL.

Zöldhitelek igénylésével, termelési szerződések előnyös megkötésével, takarékpénztári és bankügyletek minden ágában segítséget nyújt a termelőknek. A Jurcsek féle beszolgáltatási tervre vonatkozólag felvilágosítással készséggel szolgálunk.

Telefonszám: Celldömölk 1. Sürgőny cím: Vastakarék, Celldömölk.

Közérdekű levél

A sárvári tejesosztási sorbaállás megreformálásáról

Tudom, hogy most is megéri a lez, s helyet ad lapjában igénytelen soraimnak. Én most a gyerekek kimaradtak az iskolából, nem igen járok tejtér. A gyerekeket küldöm, egyszer egyiket, mászor a másikat, azok jobban ráérnek várakozásban a gyönyörű sorban, amely díszíti a sárvári uradalmi tejszarnok frontját úgy reggel 6-tól délelőtt 10 óráig.

Minap azonban magam mentem a tejtér, meg pedig 8 óra. Ugy gondoltam, hétre hozza be a kocsi, nyolc felé már nem lesznek olyan sokan, nem loptatom a drága időmet. De tejeink még híre-hamva sem volt. De azért a sor csak megvolt. Nem volt reudes sor az igaz, mert csak 9-re ígérték Kazsák a tejet, gondoltam, mostmár ha itt vagyok megvárom azt az egy órát, beállok a sorba, eltrafállok az asszonyokkal, vigyázva árva tyúkzememre. De 9 felé csak egyre idegesebbek lettünk valamennyien. Nézegettünk erősen a Cigány-utca felé, jön-e már a kocsi, de biza, hogy nem jött.

Csak reménykedtünk, hogy jön, hogyné, mikor a meleg is egyre forróbb lett. De csak nem jött a kocsi. Előtte már az öreg tozonyóra a negyed tizedt is, a kocsinak híre-hamva sincs. A meleg meg csak egyre jobban telepszik ránk. Olyan meleg lett már feltűnik, hogy az már igazán meleg volt. De a kocsi csak nem jött. Elment háromnegyedtíz, a nyaralya kerülgetett bennt, de a kocsi csak nem

jött. Közben állandóan győzött a sok munka is, amit nem végez el helyettem senki sem. Tudja mikor jött a kocsi, Szarkesztő Úr? Pont tíz órakor. S én a fél liter tejemért vártam 2, azaz két-tő órát. S miért? Mert nem adnak számot az érkezőknek. S éppen ezt akarom itt az illetékesek figyelmébe ajánlani. Miért nem számozzák meg a tejigénylőket érkezés sorrendjében. Világos, hogy akkor nem volna akkora tömeg állandóan a csarnok előtt, nem állanak el a forgalmat pont a posta előtt. Az is világos, hogy aki mondjuk két-századik és még csak a tízediknek mérk a tejet, nem ácsorog-na ott egy egész óráig, vagy a kárcsak fél óráig is, hanem míg rákerül a sor, elmenne intézni egyéb dolgai, piacra, boltba, a egyebűt. Micsoda megkönnyeb-bülést okozna ez. Nem annak egymást az emberek, a rendőr-nek kevesebb dolga akadna a rend fenntartása terén, a tömeg nem türelmetlenkedne. Olyan nem egyszerű ez, Szarkesztő Úr, és megsemm csinálták még meg. Azt gondolom, azért csak meg lesz rövidesen, hiszen mindenfelé így dolgoznak ma már a mindenfelé beváltk ez a rendszer. Miért nem válhatna be éppen Sárvárott, ahol egy helyen osszák a tejet, ez is elég hiba. De azért ez sem lenne olyan nagy hiba, ha szá-moznáknak bennünket, mert ak-kor kevesebb ideig kellene várakoznunk.

Igénytelen soraim közérdeftelét kérve, maradjok tiszteltel a Szarkesztő Úrnak. Aláírás.

Ki és mi tanítja, amit a magyar lélek kinyilatkoztatott?

Mindazt, amit a magyar lélek kinyilatkoztatott, tanítja:

1. A történelem és a történelmi hagyomány.
2. Azélemből magunkkal hozott kultúrkinésletünk tömege: táncaink, szöszeselnk, varrotassaink stb., faragásaink, népi ruháink, népi használati tárgyaink, szokásaink, népköltészetünk, tehát mindaz, ami a néplán és a tárgyi néprajz körébe tartozik.
3. A szellemi élet minden ágában — irodalomban, zenében, képzőművészetben — nagyot alkotó, kiváló egyéniségeink hosszú sora.
4. A tudomány és tudásaink.
5. Maga a magyar nyelv, mint a magyar lélek leggyógysebb és legörökéletűbb együttes alkotása.

Valóban egészséges gondolatot vet fel a levélró, amit szinte mindenütt megvalósítottak már, ahol egyébként sorban kellene állania a közönségnek. Bizonyára a sárvári illetékes ténylegk is szívesen a tenű módon megkönnyítteni a közönség helyzetét.

AZ OPALGYÚRÚ

— Havas István új könyve —

Havas István két kis regényében (a című: *Az opalgyűrű* és a *Két Judit*), valamint krónikás történetében és modern elbeszéléseiben egyaránt költő tud maradni amellett, hogy a szép próza törvényeit és szabályait is megszerzsen tudja. Az első két kis regény tulajdonképpen nem több, mint novella, a szónak és az esztétikának abban az értelmében, amelyben Gyula Pál ezt a műfajt gyönyöszemnek nevezte és amelynek kipusztítását a magyar irodalomban annyira fájlatjuk. Remeknek cizellált mind a két darab. Költő tanulmányt érdemelne az a megfigyelés, hogy válik a lírikus trómvész kezében a dráma mag öföté to-musa opalos szománcé, amelynek hangulata a megnyugvás és a

kiengesztelődés felé billenti a drámai mérleget.

Krónikás történetében első-sorban is a kor lelkének tökéle-tese visszaadása kapja meg az olvasót. All ez *Az opalgyűrű* kis regényre is, amely fölött mindig ott leng a mult század első ne-gyedének romantikus légyala. Törvénő azonban az, aki azt hisz, hogy ez a romantikusm bafalmában tartja az író. Nem riad vissza az élet való színeinek visszadáásától sem, de mert alapjában nem peszimista, job-ban szereti a problémák napos oldalát, mint a sötét árnyékolást. A fekete tust ritkán használja, inkább a pasztelozásnak a ked-vencéit. Emberhábrázolás is ennek a technikának megfelelő, de azért sohasem hamisít, élő embe-rek járnak-kelnek előtűnk, vagy halnak meg. A kötet egészen és apró részleteiben nyereségű irodalmunknak és legzebb zolása annak a tételűnknek, l a költő mindig művés, i tlyen talajon jár is.

A Celldömölki Hírlap a kőrnység leggyöszesebb hetilapja
Olvasd! Terjeszd!

